

Til fru Louise Frevert fra Dansk Folkeparti: Dansk er og skal i fremtiden være det primære sprog i Danmark, helt klart. Men der er nogle borgere, der har et andet modersmål, og så bliver dansk deres andetsprog. Det er også derfor, vi har den debat. Dansk skal styrkes, og dansk bliver styrket, når alle de, der bor i Danmark, også taler dansk.

Til hr. Langballe fra Dansk Folkeparti: Det er da en berigelse, at vi får optaget fremmede udtryk i det danske sprog. Vi kan ikke hindre det, og vi skal i øvrigt ikke have polske tilstande, hvor man sanktionerer mod fremmede udtryk og sådan noget, men vi skal have en sprogpolitik, der forpligter.

Jeg vil gerne gentage det, jeg sagde tidligere: Problemet er ikke, at vi optager engelske udtryk i det danske sprog; det kan vi ikke hindre, og det skal vi heller ikke. Problemet er, at der er visse grupper, visse brancher, hvor der kun bliver talt engelsk, og hvis et sprog skal være stærkt i fremtiden, skal det tales på alle niveauer, ellers får vi et opdelt samfund.

Hvis sproget skal være kulturbærende, samfunds bærende og en del af identiteten, er det vigtigt, at det bliver talt af alle, ellers får vi tilstande som i det forrige århundrede, hvor nogle talte latin, som flertallet bare ikke forstod. Sådan skal det ikke være med engelsk.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg er meget, meget glad for, at den radikale ordfører her til sidst i indlægget sagde, at der skulle være et fælles sprog, at der skulle være en fælles referenceramme til vores sprog her i Danmark, og det må jo så være rigsdansk.

Men jeg vil nok sige, også lidt i forlængelse af, hvad fru Jytte Wittrock sagde, at vi må tage ordene for pålydende. Vi må tage de ord, der bliver sagt, for den betydning, de har, og ikke for, hvordan vi tror, de skal opfattes, og hvad vi tror, de skal betyde. Ordene har et pålydende og en pålydende værdi, som vi må gå ud fra at de har, så man ikke skal læse mellem linjerne, for så vil det jo være fuldstændig umuligt at kommunikere, også fra denne talerstol.

Jeg føler, at det er lidt selvmodsigende, når hr. Naser Khader siger, at dansk skal styrkes, og at man skal have et fælles referencesprog – det var sådan, som jeg opfattede det – og alligevel skal der være en utrolig spændvidde i, hvordan man

egentlig skal kunne forstå hinanden med tolerance, accent, og hvordan man skal tale. Jeg forstår det ikke rigtig.

Hvor langt skal man gå? Hvor stor en spredning i sproget skal der være, for at man ikke skulle kunne forstå hinanden? Selvfølgelig taler vi alle sammen forskelligt, og der er også folk, der taler med accent og dialekt. Selvfølgelig skal der være plads til det, men hvor langt skal vi gå, for at vi ikke kan forstå hinanden?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Langballe for en kort bemærkning. En kort bemærkning er af 1 minuts varighed, og når den røde lampe lyser, er taletiden forbi.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Selv om jeg ikke er enig med hr. Naser Khader i den trussel, der er mod det danske dagligsprog fra hele den syndflod af engelske gloser, der vælder ind, så glædede jeg mig i hvert fald over at høre hr. Naser Khader sige, at dansk skal tales på alle niveauer.

Jeg vil sige med hensyn til det, som professor Davidsen-Nielsen har kaldt domænetabet – jeg ved ikke, om det er tilladt måske også at lade spørgsmålet gå lidt til kulturministeren – er det jo et område, hvor vi virkelig fra Folketingets side kunne gøre noget.

Vi kunne forhindre f.eks., at handelshøjskoler kalder sig Copenhagen Business School og den slags ting, men holder fast ved deres danske betegnelse, og vi kunne forhindre, at det efterhånden er sådan, at så at sige alle videnskabelige afhandlinger skrives på et fremmedsprog, typisk på engelsk.

Jeg synes, hr. Nasers Khaders ønske er alt for beskedent, når han beder om en dansk opsummering til sidst. Det var faktisk engang sådan, at danske forskningsafhandlinger blev skrevet på dansk, og så var der en opsummering på engelsk eller tysk eller noget andet bagi.

Kl. 10.45

Hvis vi ikke vender tilbage til det, så sker der jo det, at forsknings sproget isolerer sig fra dagligsproget, som bliver et almuesprog, der mangler den nedsivning fra forsknings sproget, og det vil sige, at vi til almindelige danskere efterhånden mangler et sprog at diskutere de emner på. Det er dybt alvorligt.